

MUHARREMLER ÖLMEZ!

KIBRIS ve GENÇLİK

1977

8

KASIM—ARALIK
350 kr

**Faşist
Türk ocakları
kapatılsın!**

BAĞIMSIZ BAĞLANTISIZ ÜSLERDEN ARINMIŞ TOPRAĞI BÜTÜN KIBRIS

**bağımsız kıbrıs türk devleti
emperyalizmin oyunudur!**

ABD'NİN, NATO'NUN YENİ KIBRIS PLANLARINA HAYIR!

demokratik örgütlerden kısa haberler

• A K Ö K •

AKÖK'ün basına açıklaması

Ankara'da Kıbrıslı gençliğin en güncel sorunlarından bir tanesi de yurt sorunudur. Yetkililerin açılması için söz verdiği, ama hâlâ geciktirilen yurt sorunu en kısa zamanda çözümlenmelidir. AKÖK bu konuda basına bir açıklama yaparak yetkilileri göreve davet etmiştir. Açıklamada şöyle denmiştir. »

1977 - 78 öğrenim yılını da yüksek öğrenim için yüzlerce Kıbrıslı arkadaşımız Ankara'ya gelmiştir. Bu arkadaşlarımız yurtlarda kalmak zorundadırlar. Türkiye'de ev kiralının yüksek rakamlara ulaştığı ve Kıbrıs'ta da ailelerimizin satın alma güçlerinin çok düşük olduğu göz önünde tutulursa bu zorunluluk açıkça görülür. Oysa Ankara'da şu anda sadece bir erkek yurdu ve bir kız yurdu vardır. Geçen yıl bu yurtlarda ise kapasitelerin çok üstünde arkadaşımız barınıyordu. Doğal olarak bu yıl bu erkek yurdunun açılmasını zorunlu kılıyordu. Bu gerçekten hareketle örgütümüz AKÖK yeni bir yurdun açılmasını sağlamak için harekete geçti. Kamuoyunu bu konuda uyardı, yetkililerle temasa geçti ve bu konudaki savaşımını sürekli kıldı. Sonuçta Eğitim Bakanlığı yeni bir yurdun açılması gerektiğini kabul etti ve bu konuda Bakanlar Kurulunda karar aldı.

Ancak aradan bir ay geçmesine rağmen bu konuda hiçbir ciddi çalışma yapılmamıştır. Eğitim Bakanlığı bu sorunumuzu savsaklamaya, gözardı etmeye ve hatta çözümlenmiş gibi göstermeye çalışmaktadır. Basına «Ankara'da yurt sorunu çözümlendi; Kredi ve Yurtlar Kurumuna bağlı dört yurt ile anlaşma yapıldı, çocuklarımızı yurda kaydedecekler» şeklinde demeçler vermektedir. Bunun gerçeğe ilgisi yoktur. Kredi ve Yurtlar Kurumuna bağlı yurtlarda kalmayı hiçbir arkadaşımız kabul etmez. Kaldı ki bu konudaki tavrımız kendilerine kesin olarak gerekçeleri ile belirtilmiş ve kendileri de bunu kabul etmişlerdi. Buna rağmen bu konuda diretmek, halkımızın dikkatini dağıtmaya çalışmak bir bakanlığın ciddiyetine sığmaz.

AKÖK Tüzüğü Geciktiriliyor

Ankara'daki Kıbrıslı gençliğin örgütü AKÖK kurulalı uzun bir zaman olmasına rağmen tüzüğü henüz onaylanmamıştır. Çeşitli sudan sebeplerle tüzük geri çevrilmekte, yapılan düzeltmelerle verilen tüzük yine geri gönderilmektedir. Kıbrıslı gençliğin örgütlü savaşımını engellemeye yönelik bu çabalar sadece AKÖK'ün sorunu değildir kuşkusuz. Bir çok demokratik örgütün tüzüğü bu durumda. Kıbrıs ve Gençlik bu anti - demokratik uygulamayı kamuoyuna duyurmayı bir görev sayar.

Bütün engellemelere karşın AKÖK'ün savaşımı gelişecek, daha da güçlenecektir.

Şu anda yurtlar sorunu daha da çetrefilleşmiştir. Kız yurdundaki sıkışıklık da hat safhaya çıkmıştır. Kontenjanlarla gelen arkadaşlarımızın önemli bir bölümünün kız oluşu, kız yurdunu da yetersiz kılmıştır. Kız arkadaşlarımız da sokakta kalmak tehlikesi ile karşı karşıyadır. Artık yeni bir kız yurdunun da açılması kaçınılmaz olmuştur. Şu anda Ankara'da bir yanda erkek yurdu, bir yanda da kız yurdu yetersiz kalmaktadır. Bunun bir tek çözümü vardır. YENİ YURTLARIN AÇILMASI. Bunun dışında hiçbir önlem soruna köklü çözümler getiremez. Bunu her sağduyu sahibi kişi kabul etmektedir. Eğitim Bakanlığının da bunu kabul etmesi ve sorunu çözmesi gerekmektedir. Aksi takdirde Eğitim Bakanlığı ve UBP Hükümeti özelde «öğrenci düşmanı», genelde «halk düşmanı» olarak nitelendirilmekten kurtulamayacaklardır.

Yetkililere bir kez daha hatırlatıyoruz: Biz uyuyoruz. Yaptığınız her hareket gözlemleniyor ve değerlendiriliyor. Sorunu gözardı etme yoluna gitmeyin. Ya sorunu çözümler ya da istifa edin. İkide birde sorunu çözümlenemeyen neden olarak maddi olanaksızlıkları getirmeyin. Çünkü bu yalan da artık ayyuka çıkmıştır. Partilere, kokteyllere, gereksiz yere harcanan paralar onlarca milyon lirayı bulmaktadır. Milletvekillerine, bakanlara emeklilik diye milyonlarca lira bahşedeceğinize bunu toplumun geleceği gençler için kullanabilirdiniz.

Bir kez daha tek bir ağızdan yineliyoruz:

- YENİ YURTLAR AÇILMALIDIR!
- YENİ YURTLAR HAKKIMIZ, SÖKE SÖKE ALIRIZ!
- YAŞASIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ!

İKÖK ve İZKÖG kongreleri yapıldı

KÖGEF üyesi İKÖK ve İZKÖG 12.11.1977 günü kongrelerini yaptılar. İstanbul'da MADEN-İŞ 1. bölge salonunda yapılan İKÖK kongresi üyelerin yığinsal katılımı ile gerçekleşti. İstanbul Kıbrıs erkek öğrenci yurduna yapılan bombalı saldırıdan hemen sonra yapılan bu yığinsal kongre, faşist saldırganlara güzel bir cevap oldu. Bu kongre dostta da, düşmana da İKÖK'ün gücünü gösterdi. Kıbrıslı ilerici, yurtsever gençliğin birlik ve dayanışması bir kez daha gözler önüne serildi.

Kongre dernek başkanının açış konuşması ile başladı. Konuşmada dünyada, Türkiye'de ve Kıbrıs'taki durum değerlendirilerek, emperyalizmin Kıbrıs üzerindeki oyunlarına parmak basıldı.

İKÖK Kongresi yığinsal bir şekilde yapıldı.

Faaliyet ve malî raporların okunmasından sonra, konuklar söz aldı. Ankara Kıbrıslılar Öğrenim ve Kültür Derneği (AKÖK)'ü temsilen bir arkadaş, KÖGEF Genel Sekreteri, İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü ve MADEN-İŞ 1. bölge temsilcisi birer konuşma yaptılar. Konuşmalar üyeler tarafından coşkuyla alkışlandı. Kongreye bir çok demokratik kuruluşdan dayanışma mesajları geldi. Mesajlar kitleye okundu ve kitle tarafından alkışlandı. «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» «Bağımsız Kıbrıs Türk Devleti Emperyalizmin oyunudur» «Bağımsız Kıbrıs» «Yurtsuz Burssuz yüksek öğrenim olamaz» belgilerinin yazılı olduğu büyük boy pankartlarla süslü salonda, kongre büyük bir disiplin içerisinde sürdürüldü. Sağ ve sol sapmalar kongrede mahkûm edildi. Yapılan seçimlerle yeni yönetim, denetleme kurulu ve KÖGEF delegeleri seçildi.

İzmir'de de İZKÖG kongresi üyelerin geniş katılımı ile toplandı. Kıbrıslı ilerici, yurtsever gençliğin disiplinine örnek olan kongrede sorunlar dile getirildi.

Emperyalizmin Kıbrıs'ta uygulamak istediği çözümler teşhir edildi. Saldırıların ve baskıların örgütlü savaşımı durduramayacağı vurgulanarak önümüzdeki dönemin görevleri belirlendi.

Kongreye demokratik kuruluşlardan mesajlar geldi. Kongrede KÖGEF genel kuruluna katılacak delegeler seçildi. Kongre büyük bir disiplin içerisinde sona erdi.

İKÖK ve İZKÖG'ün kongreleri Kıbrıslı yüksek öğrenim gençliğinin savaşımında ileri bir adım, her soydan sapık akımlara, gericilere, faşistlere bir cevaptır. İşçi sınıfının yolunda yürüyen bu örgütlü savaşımı hiçbir güç durduramaz.

Kongrede, A. Muhtar Sökücü bir konuşma yaptı.

Kögef

KÖGEF Türkiye'de ilk kez kutlanan Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftasında tertiplenen açık oturuma katıldı. Konusu «Gençlik ve faşizme karşı mücadele» olan açık oturumda KÖGEF temsilcisi bir konuşma yaparak faşizmin sınıfsal konumunu, faşizmin gençliği nasıl aldatmağa çalıştığını ve faşizme karşı savaşımında gençliğin yerini anlattı. Konuşmada, Kıbrıs'taki ve Türkiye'deki duruma da değinilerek anti - faşist mücadelede gençliğin ancak işçi sınıfının yolunda zafere ulaşabileceği vurgulandı.

Bu arada KÖGEF'in önümüzdeki günlerde olağanüstü genel kurulunu yapacağı öğrenildi. Genel Kurul'da önemli kararların alınması beklenmektedir. Genel Kurula katılacak olan delegeler üye örgütlerin genel kurullarında seçilmiştir.

EDİRNE'DEKİ İLERİCİ KIBRIS'LI ÖĞRENCİLER ÜZERİNDEKİ BASKILAR ARTIYOR.

Edirne'de yüksek öğrenim görmekte olan ilerici Kıbrıslı gençler üzerinde faşist baskılar artıyor. Okullarda ve yollarda Kıbrıslı gençlere saldırılmaktadır. Bazı öğrenciler okullara sokulmamaktadır.

Edirne'deki Kıbrıslı gençleri korkutmaya ve yıldırmaya yönelik bu saldırılar sonuçsuz kalmaya mahkûmdur. Edirne'deki ilerici Kıbrıslı gençler Türkiye'de ilerici gençlerle birlikte bu saldırıları boşa çıkaracaktır. Kıbrıs ve Gençlik bu savaşımında Edirne'deki ilerici gençlik hareketinin yanında olacaktır.

KIBRIS VE GENÇLİK
SENİN SESİNDİR.
OKU
OKUT
YAY.

başyazı

PLÂNLAR SALDIRILAR

Emperyalizm Kıbrıs sorununu yarattıktan sonra, adayı kendi çıkarlarına tabi kılmak için yoğun çabalar harcadı. Bu uğurda ada üzerinde yaşayan binlerce insan öldürüldü, yaralandı, göçmen oldu, sefaletle itildi. Bu olaylar devam ederken, emperyalizm hakem pozuna bürünerek Kıbrıs sorununun sözde çözümü için, çeşitli planlar ortaya sürdü. Çeşitli isimlerle anılan bu planların hepsinin ortak noktası Kıbrıs sorununun NATO çerçevesinde çözülmesi, adanın bağımsızlığının ortadan kaldırılmasıdır. Emperyalizmin son olarak piyasaya sürdüğü ve amaçları eskilerden değişik olmayan planı «Bağımsız Kıbrıs Türk Devleti»dir. Son dönemde bir de üç bölgeci plandan söz edilmeğe başlandı. İsmi ne olursa olsun, emperyalizmin tüm bu planları NATO çıkarlarına göre ayarlanmıştır. Bu planlar ada üzerinde yaşayan toplumların gerçek çıkarları ile çelişen planlardır. Bundan dolayı, gerek Kıbrıslı, gerekse Kıbrıslı olmayan tüm ilerici, barışçı güçler bu planlara karşı çıkmakta, bu planlara karşı Kıbrıs'ın bağımsızlığını ve adada barışı temel alan çözümleri savunmaktadır.

Kıbrıs'ta emperyalizmin planlarına karşı çıkan, bunları mahkûm eden kişi ve örgütler, her zaman baskı ve saldırılara uğramıştır. Bu saldırılar çeşitli dönemlerde, çeşitli biçimlerde almıştır. Son dönemde bu saldırıların yine yoğunlaştığını görmekteyiz. Güneyde EOKA 'C' adı altında yapılan bu saldırılar, Kuzey Kıbrıs'ta Türk Ocakları adı altında yapılmaktadır. Bunların her ikisi de emperyalizmin ada üzerindeki kukla örgütleridir. Faşist ideoloji ile doranmış olan bu örgütler milliyetçilik, şovenizm nağraları ile NATO'nun çığırtkanlığını yapmaktadırlar. Emperyalizmin Kıbrıs üzerindeki planlarına en kararlı bir şekilde karşı çıkan, Kuzey Kıbrıs'taki sömürü ve soygun düzenini açığa vuran güçlerden bir tanesi de Türkiye'de yüksek öğrenim gören Kıbrıslı gençlik ve örgütleri KÖGEF'tir. Elindeki tüm olanakları kullanarak emperyalist çözümlere karşı duran, «gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisini kendisine rehber edinecek savaşına işçi sınıfının bilimini pusula olarak seçen, Türkiye işçi sınıfının ve diğer demokratik güçlerin yanında aktif olarak saf tutan, Ulusal Demokratik Cepheyi destekleyen Kıbrıslı ilerici, yurtsever gençlik, gerici, faşist güçlerin saldırılarına boy hedeflerinden bir tanesi olmuştur. Özer Elmas'ı, Mehmet Ömer'i öldürenler ilerici, yurtsever Kıbrıslı gençliği susturmak korkutmak amacıyla idiler. Ancak bu amaçları gerçekleştiremedi. Savaşını daha ileri boyutlara ulaştıran Kıbrıslı ilerici, yurtsever gençliğe karşı, emperyalizm ve işbirlikçileri daha yoğun saldırılara girişti. Son olarak yeni açılacak İstanbul Kıbrıs Erkek Öğrenci Yurdu'nun KÖGEF binasının bombalanması, bu saldırıların bir parçasıdır. Bu saldırıların arkasında daha önce de vurguladığımız gibi Kıbrıs'taki faşist Türk Ocakları vardır. Bu saldırılar Kıbrıs'taki faşistlerle, Türkiyeli faşistler tarafından ortaklaşa düzenlenmektedir.

Dünyamızda, Türkiye'de ve Kıbrıs'ta kıran kırana devam eden ilerici ve gerici güçler arasındaki savaşın boyutlarına göre bu saldırılar küçük görülebilir. Ancak emperyalizmin ve faşist Türk Ocaklarının önümüzdeki dönemde Kuzey Kıbrıs'ta girişeceği saldırıların bir habercisi olması açısından bu saldırılar çok önemlidir. Türkiye'deki gerici, faşist güçlerin de yoğun şa karşı Kıbrıs'taki ilerici, yurtsever, demokrat tüm kişi ve örgütlerin eylem birliği yapması gerekmektedir. Bugün bu tehlikeyi küçümsemek yarın Kıbrıs'ın bağımsızlığının tamamen ortadan kaldırılmasını, adanın bir NATO üssü olmasını, grevlerin kırılmasını, gençlerin, işçilerin, köylülerin sokak ortasında kurşunlanmasını, ekmek, barış, özgürlük savaşının kanla bastırılmasını kabullenmektir. «Ben tarafsızım» deyip bu saldırılara karşı çıkmayan, bunları mahkûm etmeyenler yarın bu saldırılara hedef olacaktır. Kıbrıs'ta ilerici, yurtsever güçlerin önünde duran görev, emperyalizmin tüm planlarına ve saldırılarına karşı eylem birliği yapmaktır. Asgari ortak noktaların tespit edilmesi ve ilkeli bir eylem birliğine gidilmesi ertelenemez bir görevdir. Bu eylem birliğinin önünde duran en acil görev faşist Türk Ocaklarının kapatılması, başını almış giden hayat pahalılığı ve işsizliğin protesto edilmesi ve diğer demokratik talepler için kitlesel eylemler düzenlemektir. Dünyadaki ve Türkiye'deki tüm ilerici ve barışçı güçler de emperyalizmin Kıbrıs üzerindeki planlarına ve saldırılarına karşı sesini daha güçlü olarak yükseltmelidir.

İSTANBUL KIBRIS ERKEK ÖĞRENCİ YURDU VE KÖGEF BİNASI FAŞİST CANİLER TARAFINDAN BOMBALANDI

Türkiye'de yüksek öğrenim gören Kıbrıslı gençliğe yönelik planlı saldırılar gittikçe yoğunlaşıyor. KÖGEF çatısı altında kendi akademik demokratik hakları için savaşım veren, Kıbrıs'ın bağımsızlığından ve toprak bütünlüğünden yana olan ilerici Kıbrıslı gençlik bu saldırılarla korkutulmak, susturulmak isteniyor. Türkiye'de tırmanan faşizmin saldırıları gittikçe yoğunlaşırken ilerici Kıbrıslı gençlik de bu saldırılardan payını alıyor. Ancak Kıbrıslı gençliğe yapılan saldırıların arkasında Kıbrıs'taki faşist Türk Ocakları da vardır. Saldırıları birlikte planlanıp hayata geçiriliyor. Bu saldırıların en kanlıları daha önce iki Kıbrıslı gence yöneltilmiş ve Özer'le, Mehmet şehit edilmişti. Öldürmekle durdurulamayan örgütlü savaşım, İstanbul'da erkek yurdu gibi önemli bir kazanım elde etti. Bu kazanımı yok etmek için planlar yapıldı ve yurt açılacağı gün bombalandı. Bombalama olayı üzerine İKÖK ve KÖGEF basına ortak bir açıklama yaptı. Açıklamada «İstanbul'da binin üzerinde Kıbrıslı öğrenci 1971 yılından beri yurtsuzdur. Yurtların açılması için yoğun ve örgütlü savaşım veren Kıbrıslı öğrenciler yurtlarının açılmasını sağladılar. Bir yıl önce açılan kız yurdundan sonra önümüzdeki günlerde de erkek yurdu açılacaktı. Bu yurdun açılması Kıbrıs'taki gerici, faşist çevreler tarafından uzun zaman engellenmeğe çalışıldı. Yurdun açılmasını engelleyemiyceklerini anlayan faşistler yurdu ele geçirmenin veya açtırmamanın planlarını yaptılar. Kıbrıs'ta faşist Türk Ocaklarının başını çeken, faşist hareketin

önde gelenlerinden biri, bir süre önce İstanbul'a gelmiş ve buradaki bir avuç faşistle yurdun ele geçirilmesi veya açılmasının engellenmesi planlarını yapmıştı. Yurdun açılacağı günler yaklaşıncaya yurdu ele geçiremeyeceklerini anlayan faşistler, Türkiyeli faşistlerle işbirliği içerisinde değişik yöntemlere başvurdular. «Buna bağlı olarak 1 Kasım 1977 günü sabah saat 5 civarında bir gün sonra açılacak olan yurt binası bombalandı. Arkadaşlarımız Özer Elmas ve Mehmet Ömer'i öldürenler bu kez yine işbirliği içerisinde yurdumuzu bombaladılar.» denmiştir. Devamla «Bizlerin örgütlü savaşımına yönelen bu ve buna benzer saldırılar bizleri yıldırmayacaktır. Kıbrıs üzerinde emperyalizmin çevirmek istediği oyunlar son dönemde yoğunlaşmıştır. Bu oyunlara karşı çıkan, bunların gerçek yüzünü teşhir eden ilerici Kıbrıslı gençliğin savaşımını kuşkusuz emperyalistler ve işbirlikçileri engellemeğe çalışacaktır. Erkek yurdunun açılması ile örgütlülüğümüzün daha da pekişeceğini ve emperyalizmin çözümlerine daha gur bir sesle karşı çıkacağımızı bilenler bu saldırıyı tertiplemiştir. Kıbrıslı ilerici gençlik bu saldırıları boşa çıkaracak örgütlülük ve kararlılıktadır.» denmiştir. Kıbrıs'taki demokratik güçler ve emekçi halk tarafından nefretle karşılanan bu saldırı şiddetle kınandı. Ancak saldırılar durmadı. Aradan kısa bir süre geçince ikinci bombalı saldırı İKÖK ve KÖGEF binasına yöneltildi. Binanın büyük hasara uğramasına neden olan bu

saldırı üzerine TÖB-DER İst. Şb., TÜTED İst. Şb., TUS-DER İst. Şb., İGD, İKD, GİB-DER, İst. Halkevleri Koord. Kurulu, Doğu Karadenizliler Kültür Der., Görsel Sanatçılar Der., KÖGEF ve İKÖK ortak bir basın toplantısı düzenledi. Açıklamada «Türkiye'deki anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin yanında saf tutan, Kıbrıs üzerinde emperyalizmin oyunlarına karşı çıkan ilerici gençlik saldırılarına

Yurdun faşist caniler tarafından bombalanmış hali

susturulmak isteniyor. Özellikle «Bağımsız Kıbrıs Türk Devleti» ilân edilme çalışmalarının yoğunlaştığı bu dönemde bu emperyalist çözüme en sert bir şekilde karşı duran Kıbrıslı ilerici gençlik ve örgütleri susturulmak isteniyor. Bombalı saldırıların arkasında yatan neden budur. Yapılan bu saldırıyı kamuoyu önünde lanetleriz» denmiştir.

Bu saldırılardan sonra K.T.F.D. Başbakanı Nejat Konuk KÖGEF'e bir telgraf çekerek «KÖGEF binasına yapılan bombalı saldırı şahsım ve hükümetim tarafından derin üzüntü ve endişeyle karşılanmıştır. Yoğunlaşan saldırılar bizleri de tedirgin etmektedir. Tüm öğrencilerimize geçmiş olsun der, saldırıların faillerinin en kısa sürede yakalanıp adalete teslim edilebilmeleri ve saldırıların önlenmesi için gerekli girişimlerin yapılmakta olduğunu saygılarımla belirtirim» demiştir.

Bu görüşlerin kâğıttan çıkıp hayata geçmesi Kıbrıslı ilerici gençliğin en içten isteğidir. Bu konuda K.T.F.D. hükümetinin yapması gereken ilk iş, faşist Türk Ocaklarının kapatılmasıdır. Saldırıları önlemek burdan geçer.

Kıbrıs ve Gençlik olarak Kıbrıslı gençliğe yapılan bu saldırıları kınar, faşist Türk Ocaklarının kapatılması için savaşımımızı sürdüreceğimizi yineleyiz.

KIBRIS'TA ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN SORUNLARI

5. sayımızda «Kıbrıs'ta eğitim ve kontenjan sorunu» başlıklı yazıda ülkedeki eğitim sistemini genişçe ele almış, irdelemiştik.

Bilimin kanıtlaştığı biçimde, bir üst yapı kurumu olarak eğitimin üretim biçimi ve üretim ilişkilerinin, belirlediği alt yapıya olan bağımlılığını işaretlemiş, o anlamda da ülkedeki kapitalist düzenin varlığından hareket ederek eğitimin yakıcı bir sorun özelliği taşıdığını vurgulamıştık.

Bu sayıda, Kıbrıs'ta orta öğrenim gençliğinin genel eğitim sorunu ile ilintili öznel sorunlarını ele alacak, onları açıklamaya çalışacağız.

Öncelikle orta öğretime öğrencilerin nasıl geldiklerine değinmekte yarar vardır. Söz konusu olan bazuk eğitim sistemi baştan aşağı bir özellik gösterir.

Mitingde akademik - demokratik istemler dile getirildi.

İlk eğitimin çürümüşlüğü bu bozukluğun ilk halkasını teşkil eder. İlk öğretim öğrencileri yetiştirici ve geliştiricilikten yoksundur. İlk eğitim çoğu yerlerde 3-4 sınıfın birarada bulunduğu bir köy odasının okul olarak öğrencilere sunulması, öğretmen, araç ve gereçlerin büyük boyutlardaki eksikliğiyle birleşince, hangi koşullarda bir öğretimin uygulandığı hakkında bilgi vermesi bakımından, yeterli olabilir. Ve altı yılını bu koşullarda tamamlayan bir ilkökul öğrencisinin, bundan sonraki öğrenim dönemi, ortaokullarda sürer.

Orta eğitimde uygulanan eğitim politikası üretime yönelik olma özellik ve zorunluluğunu içermemektedir. Tam tersine yığınla yararsız ve çoğu zaman da gereksiz bilgilerdir gündeme gelen, gençlere üretime yönelik hiç bir şey öğretilmezken enjekte edilen yığınla yararsız bilgiyi de bir anda dışarıya veremiyor diye yıllarının yok edilmesinden çekinilmiyor.

Üç yıllık orta öğrenim K.T.F.D. de zorunlu ve ücretsiz kılındı. Öyle yazılı yasalarda. Şimdi bunu açmalı ve ne denli uygulamada gerçek, ya da kâğıt üzerinde kaldığına bakmak gerek.

Önce üç yıllık orta öğrenim gerçekten anayasanın ilgili maddesinin belirlediği biçimde ücretsiz midir? Orta öğrenim yapmak isteyen öğrenciye bu olanakları sağlayabiliyor mu? Yalnızca yıl sonunda okula ödenen okul yıllık ücretinin verilmesi anlamında alınıyorsa bu; evet. Ancak konu bu kadar

dar bir çerçeve içerisinde ele alınamaz. Bir öğrencinin yalnızca okul ücretini vermemesi koşullarında öğrenimini sürdürebileceği savlanamaz.

Bir akademik dönem boyunca yığınla şeylere büyük gereksinim duyar öğrenci. Kitabından kalemine, giyeceğinden yiyeceğine kadar. Kitabı, aracı, gereci eksik bırakılmayan, giyeceğinden yiyeceğine her türlü gereksinimi karşılanabilen bir öğrenci «ücretsiz öğrenim görebiliyorum» diyebilir. Ve gene ancak o koşullarda başarılı olabilir.

Öyleyse, tüm bu eksik yarılarından ötürü anayasanın ilgili maddesi uygulanmıyor demektir.

Orta eğitimin ilk üç yılının ücretsiz olarak belirlenmesi de yine eksiklikler içerir. Hangi gerekçe ile böyle belirlendiğinin

açıklanmadığı bu süre, orta eğitimin altı yılında, yani lise döneminin sonuna kadar uygulanmalıdır. Orta eğitimin ilk üç yılından sonra öğrencilere gösterilen bir hedefte meslek okullarıdır. Ne var ki bu yalnızca göstermeden ibarettir. Meslek okullarının yetersizliği, bunun yanında oluşturulan yapının gelişigüzelliği, gerçeği vardır. Önlem meslek okullarının yaygınlaştırılması ve içeriğine göre baştan aşağı düzenli kılınması ile mümkün olabilir. Meslek okulları eğitimin hem mesleğe hem de yüksek öğrenime hazırlama işlevlerini de yüklenmesi gerekmektedir.

Bugün K.T.F.D.'de orta eğitimdeki öğrencileri tedirgin eden önemli bir sorun da, hâlâ daha birtakım okulların bina yetersizliği ve kitap yokluğu nedeniyle açılmadığıdır.

Bir yandan büyük tüccarlara, vurgunlarına vurgun katmak amacıyla pyrex cam eşya ithali için muazzam krediler verilirken, diğer yandan öğrencilere okul açma olanaklarının bulunmaması; tam tersine çığnenerek geçilmesi anlamlıdır.

Kitap sorunu da bugünkü işleyiş biçimi ile çözümlenebilecek bir sorun değildir. Kitaplar Türkiye'den ithal edilip öğrencilere fahiş kârlar eklenerek satıldığı sürece bu sorun daha da kronikleşecektir. Çözüm, devlet matbaasında yeterli basım yapılarak öğrencilere ücretsiz dağıtım ile mümkün olabilir. Orta eğitimde laboratuvarların da, araç-gereçlerle takviye edilerek tam kapasiteli olarak öğrencilerin eğitimine katkıları sağlan-

malıdır.

Köylerden kentlere orta eğitim için gelen öğrencilerin tüm sorunlarının yanında bir de yurt sorunu vardır. Sağlıksız yapılara sahiptir yurtlar. Kesinlikle ve bu geniş ölçüde öğrencinin hem öğrenimini, hem de yaşamını yakından etkilemektedir. Yurtların ücretinden temizliğine, yemek durumundan yönetimine dek herşeyin yeniden ele alınarak düzenlenmesi, yurtların ücretsiz olması, sağlıklı bir yapıya kavuşturulması zorunludur.

Orta eğitim gençliğini ilgilendiren, belirgin tepkilerini yoğunlaştıran iki önemli nokta daha vardır. Biri, uygulanan gerici eğitim sistemini daha da pekiştirmeyi amaçlayan ahlâk derslerinin öğretime sokulması, diğeri de sayıları çok az ve özellikle dışarıdan ithal edilen faşist, birkaç öğretim görevlisinin varlıkları ve baskılarıdır.

Ahlâk dersleri eğitimin gerici özünü zenginleştirmek amacıyla düşünülmüş ve devreye sokulmuştur. Ne var ki gerici eğitim sistemine karşı savaşımlarını hergün daha ileri boyutlara vardırarak orta öğrenim gençliği de buna karşı tepkisini daha bir yoğunlaştırıyor. Gerici ahlâk derslerinin kaldırılması bir zorunluktur.

Orta eğitim kurumlarına serpişen birkaç faşist öğretim görevlisinin de görevlerine son verilmesi, genel istemi değerlendirmeye bakımından da bir kaçınılmazlıktır. Genç beyinlere faşist ideolojiyi enjekte etme görevini üstlenen bu kişiler, tepkiler karşısında öğrencileri çeşitli biçimlerde tehdit etmekten çekinmiyorlar. Başlı başına, saygın öğretmen olgusunu da yıkmayı göze alan bu kişileri, öğretmen çoğunluğunun tepkileri de gözler önündedir.

Orta eğitim kurumları bugün eğitsel kol çalışmalarından yoksundurlar. Hem öğrencilerin örgütlenme süreçlerini hızlandırıcı, hem de kitlesel kültür çalışmalarından dolayı büyük önem taşıyan eğitsel kol çalışmaları. Ne var ki, bunun önemini gayet iyi kavrayan egemen güçlerin temsilcileri, kültürel çalışmaları gerici bir şekilde çarpıtmaktadırlar. Bu çalışmalar ya tamamen engellenmekte, olanak verilmemekte, ya da olanlara gerici bir nitelik verilmeye çalışılmaktadır. Bu günkü eğitim sistemi gerici, şöven, ya-

şamdan kopuk sosyal dersleri içerir. Eğitsel kol çalışmaları tersine bir durumu sergiler. Bir gencin fiziksel, kültürel yönden gelişimine yöneliktir. Bunun için eğitsel kollar orta eğitim kurumlarında kurulmalı ve işletilmelidir.

KONTENJAN SORUNU VE DGD

Orta eğitim döneminin sonunda Kıbrıslı öğrencileri açmazlara iten bir sorun daha çıkarır egemen güçler; kontenjan sorunu. Bu akademik dönemin başında da iliklerine kadar bir kez daha yaşadı bunu öğrenciler. K.T.F.D. yetkililerinin kontenjan almamaları nedeniyle

yüzlerce öğrenci yüksek öğrenim kurumlarına giremedi. Geçen yılların yığınlarına katılan bu yüzlerce, önümüzdeki yıllarda, yüzlerce daha katmak isteniliyor. Orta eğitim gençliği bunu iyi değerlendirerek örgütlenme düzeyini daha ileri aşamalara vardırarak durumundadır. Yüksek öğrenim adayları komitesinin tüm bölgelerde örgütlenmesini tamamlayarak, kontenjan hakkı için savaşımını sürdürmesi, egemen güçleri şimdiden geri adım atmaya zorlayacak bir etken olacaktır.

Orta öğrenim gençliğini; öğrenim boyunca olsun, öğrenim sonrası olsun derin bir biçimde etkileyen yığınla sorunun çözümü için tek yol örgütlenmektir.

Bugün Kıbrıs'ta ilerici yurtsever gençliğin örgütlenme görevini üstlenen ve bu doğrultuda her geçen gün ileri adımlar atan demokratik gençlik örgütü DGD (Devrimci Gençlik Derneği)'dir. Kentlerde, köylerde gençleri hızla çatısı altında örgütlemeye çalışan DGD, gençliğin sorunları doğrultusunda sürekli savaşım verirken halkının da onurlu kavgasına omuz veriyor. Orta eğitim gençliğinin sorunlarının çözümü için gerekli örgütlenme; tüm ilerici yurtsever orta öğrenim gençliğinin ertelenemez bir görevidir ve hedef DGD'de örgütlenmektir.

Miting büyük bir olgunluk ve disiplin içinde geçti.

Yurtsever kadınlar birliği

DANIŞMA KONSEYİ KURULMALIDIR!

1974 yılından beri toplumlararası görüşmeler sürüp gidiyor.

Taraflar bir çok kez bir araya geldiler, tartıştılar. Fakat Kıbrıs sorununun çözümü doğrultusunda hiçbir ortak noktaya varamadılar. Kıbrıs sorunu halen daha canlı bir şekilde gözler önünde durmakta ve halk bu nun acısını çekmektedir. Bugüne kadar yapılan görüşmeler boyunca sorun hep biçimsel yönüyle incelenmiş, özüne inilmemiştir, özüne inilmeyen bir sorunun çözümü düşünülemez.

Görüşmelerde sunulan önerilerin hep kapalı kapılar arkasında, dar bir çevre tarafından hazırlanması ve toplumun kaderini belirleyecek bu önerilerin tüm topluma mal edilmeyişi, sorunun çözümünü daha da zorlaştırmakta, ileriye doğru adımlar atılmamaktadır.

«KIBRIS ve GENÇLİK» 5. SAYISINDA KIBRIS SORUNU İLE İLGİLİ KONULARI GÖRÜŞMEK VE KARARLAR ALMAK AMACI İLE TÜM PARTİLERDEN OLUŞACAK BİR «DANIŞMA KONSEYİ»NİN OLUŞTURULMASINI ÖNERMİŞ VE 6. SAYIDAN İTİBAREN TÜM DEMOKRATİK KURULUŞLARIN KONUSU İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİNİ SIRASI İLE YAYINLAYACAĞI BELİRTİLMİŞ VE İLK OLARAK CTP GENEL BAŞKANI ÖZKER ÖZGÜR'ÜN GÖRÜŞLERİ AÇIKLANMIŞTI. DAHA SONRA DA HP ve DGD YETKİLİLERİNİN GÖRÜŞLERİ YAYINLANDI.

BU SAYIMIZDA DA YKB'NİN KONUSU İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİNİ AÇIKLIYORUZ.

Bu güne kadar görülmüştür ki, kişilerin insiyatifinde hazırlanan öneriler, soruna çözüm getirmemiştir. Artık bu aşamada görüşmelerde sunulacak öneriler, kişilerin insiyatifinden çıkarılmalı, tüm topluma mal edilmeli ve toplumlar tarafından bütün yönleriyle tartışılmalı, çözüm aranmalıdır. Böyle bir uygulamaya ile sorunun çözümünü kolaylaştıracak ve görüşmelere yardımcı olunacaktır.

Son Viyana görüşmeleri,

bugüne kadar yapılan görüşmelerin en uzununu oldu, görüşmeler uzun sürdü, tartışmalar oldu. Fakat yine hiçbir sonuç elde edilemedi. Görüşmeler dar bir döngü içerisinde kaldı, görüşme sürecine girilemedi, taraflar alıp verme noktasında anlaşılmadılar.

Taraflar yeniden masaya oturmak için hazırlanmaktadır. Artık bu aşamada taraflara toplumların yardımları gerekmektedir. Bu da ancak toplum-

ların siyasi partileri aracılığı ile devreye girerek, öneriler konusunda görüşlerinin alınmasıyla mümkündür.

Türk tarafında da Rum tarafında olduğu gibi tüm siyasi partilerin temsilcilerinden oluşacak bir Ulusal Danışma Konseyi kurulmalıdır. Danışma Konseyi kurulduğu zaman görüşmelerde Konseyler bir araya gelerek, soruna kalıcı bir çözüm getirilmiş olacaktır.

YÖNETİME KATILMAK İSTİYORUZ

Kıbrıslı yüksek öğrenim gençliğinin akademik-demokratik talepleri arasında yönetime katılma istemi önemli bir yer tutar. Başta KÖGEF olmak üzere tüm üye örgütler bu istemin geniş öğrenci kitlesine maledilmesi ve emekçi halkın da baskısı ile K.T.F.D. Eğitim Bakanlığına kabul ettirilmesi için ardıcıl savaşım veriyorlar. Bu istemi biraz açmakta ve yönetime katılma hakkının talep edilmesinin nedenleri üzerinde durmakta büyük yarar vardır.

Bilim bize gösteriyor ki eğitim bir üst yapı kurumudur. Yani altyapı tarafından belirlenir. Kuzey Kıbrıs'ta hakim olan sömürü ve baskı düzenidir. Eğitim ve eğitim politikası da bu kapitalist üretim biçimine göre şekillenmiştir. Bu eğitimin amacı bozuk düzenin devamını sağlamaktır. Kıbrıs üzerinde emperyalizm tarafından çevrilen oyunlar, ülke içerisindeki emperyalist işbirlikçilerinin politikası da bu eğitimin biçimlenmesinde büyük önem taşır. Bugün Kuzey Kıbrıs'ta bozuk eğitim düzeninin eksenini şovenizmdir. Bütün öğretim kurumlarında işlenen ana tema şovenizmdir. Bu da Kıbrıs'ta emperyalist çözümleri dayatma planlarının bir parçasıdır. Eğitim kurumlarında faşistleştirme çabaları da sürdürülmektedir.

Genel hatları ile anlatmaya çalıştığımız bu eğitim politikasının kurbanı olan Kıbrıslı yüksek öğrenim gençliği burs, yurt, nakdi yardım v.b akademik demokratik haklar için savaşım verirken, gerçek kurtuluşun sosyalizmde olduğunu hiçbir zaman unutmuyor. Ancak, bu hedefe giden yolda geneldeki demokrasi mücadelesi içerisinde yer almayı ve eğitimde gerici, faşist güçlerin elindeki mevzileri ele geçirmek için savaşım vermeyi hiçbir zaman ihmal etmiyor. İşte yönetime katılma isteminin önemi bu noktada berraklaşmaktadır. Genel olarak eğitim politikası ve özel olarak yüksek öğrenim gençliği ile ilgili alınacak kararlar da yüksek öğrenim gençliğinin de söz hakkı olması, çok önemli bir demokratik kazanım olur. Eğitimle ilgili kararlar hep kapalı kapılar arkasında alınmakta ve yukarıda sıraladığımız amaçlar doğrultusunda yönlendirilmektedir. Bu kararların alınmasında yüksek öğrenim gençliğinin temsilcilerinin de bulunması, onların bu kararları almalarını zorlaştıracaktır. Onların gerici yüzlerinin geniş kitleler önünde daha kolaylıkla teşhir edilme olanağı doğacaktır. Yüksek öğrenim gençliği bu toplantılarda emekçi çocuklarının somut sorunlarını dile getirecek, bunlarla ilgili karar alınmasını zorlayacaktır. Eğitim politikasının belirlendiği eğitim şuralarına Y.Ö.G.'liğin oy hakkı ile katılması, gerici-ırkçı eğitimi mahkûm etmesi, bu kürsüden tüm sorunlarını haykırması ve hertürlü faşist, gerici girişime karşı koyma olanağı doğacaktır.

Yönetime katılma isteminin gerçekleşmesi, yüksek öğrenim gençliğinin sorunlarının daha güçlü bir şekilde savunulması ve söke söke alınmasını getirecektir. Yönetime katılma isteminin ülkedeki genel demokrasi hareketinin bir parçası olduğunu unutmadan, eğitimin emekçi halkın yararına olarak biçimlenmesinin ancak sosyalizmde olacağını unutmadan, bu demokratik hak için savaşım yoğunlaştırılmalıdır.

KIBRIS'ta OLAYLAR-GELİŞMELER

● Kıbrıs'taki bazı siyasi parti sözcüleri ve demokratik örgütler, İstanbul Kıbrıs Erkek Yurdu'nun bombalanmasını, yayınladıkları birer bildiri ile kinamışlar ve bu olayların ardındaki faşist Türk Ocaklarının kapatılmasının gerekliliğini vurgulamışlardır.

● Peyak'taki grev görüşmelerinin tekrar başlaması ve olumlu bir takım gelişmelerin olması nedeni ile ertelendi. Daha önce yapılan bir açıklamada Peyak çalışanlarının 26.10.1977 tarihinde greve başlayacağı açıklanmıştı.

● İlerici Sendikalar Federasyonu (İSEF), Başbakan Nejat Konuk'a gönderdiği bir yazı ile Hayat Pahalılığı ve Personel Rejimi konularındaki görüşlerini bildirdi. Yazıda ayrıca Kasım ayı sonunda ödenmesi zorunlu hayat pahalılığı tahsisatının yeni miktar ve ödeme şeklini belirleyecek görüşmelere hemen başlanması ve Personel Yasa Tasarısını Kasım ayı içinde yasalaştırılacak şekilde çalışmaların sürdürülmesi talep edildi.

● C.T.P. Genel Başkanı Özker Özgür basına verdiği yazılı bir demeçte işsiz sayısının çokluktan yararlanılarak işçilerin kötü koşullar altında ve düşük ücretlerle çalıştırılmak istendiğini, fakat hiçbir işverenin buna hakkı olmadığını söyledi. Ayrıca asgari geçim indeksinin saptanmasının da gerektiğini vurguladı.

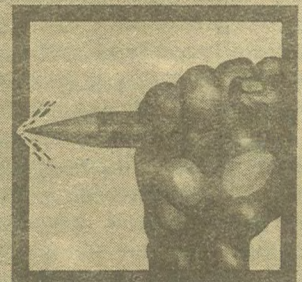
● Bakanlar Kurulu aldığı bir kararla «üniversite mezunlarının askerliklerini yedek subay olarak yapacaklarını» saptadı.

● Magosa'da Plânlama ve İnşaat Dairesinde çalışan işçiler, üyesi oldukları Türk - Sen'den istifa edip İSEF'e geçmişlerdir. Türk - Sen'den istifaların artacağı da verilen haberler arasındadır.

● Yapılan hesaplamalara göre bu yıl sonunda K.T.F.D.'de enflasyon hızının % 30'u aşacağı, ayrıca Türkiye'deki enflasyon oranının da artmasının, Kıbrıs'a olumsuz yansımaları olacağı bildiriliyor.

T. Maden-İş Sendikası
Eğitim Dairesi

SENDİKALI
İŞÇİNİN
DERS NOTLARI

KONUK YAYINLARI

FAŞ

tekelci sermayenin en q

FAŞİZM, TOPLUMDAKI DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN BİRLİĞİNİN, SAĞLAM İTTİFAKININ SAĞLANMASI ETKİN BİR KİTLE SAVAŞIMI İLE GERİLETTİRİLEBİLİR. AMA SERMAYE DÜZENİ SÜRDÜKÇE, FAŞİZMİN, YERDE EZİLİRKEN, BİR BAŞKA YERDE HORTLAMASI OLASILIĞI HEP VARDIR. ÇÜNKÜ FAŞİZM, EMPERYALİZM ÇAĞINDA TEKELCI SERMAYENİN İKTİDAR BİÇİMLERİNDEN BİRİDİR. DOLAYISIYLA KAPİTALİZMİN TEKELCI AŞAMASININ ÜRÜNÜ OLAN FAŞİZM, ANCAK KAPİTALİST SÖMÜRÜNÜN ORTAK KALKTIĞI, «SOSYALİZMDE» KESİN OLARAK YENİLEBİLİR.

Faşizm tarihsel bir olgudur. Yani toplumların gelişmesinin belli bir aşamasında ortaya çıkar. Faşizmin iktidara gelişi, yerleşmesi ülkeden ülkeye belli farklılıklar gösterse de, değişmeyen temel özellikleri ve değişmeyen yöntemleri vardır. Bu değişmeyen yöntemler faşizmin sınıf özünün her yerde aynı olmasından, tekelci sermayeden kaynaklanmasından doğar.

Faşizm burjuva sınıfının tümünün bile değil, burjuvazi içinden küçük bir tekelci para babaları zümresinin, işçiler, emekçiler, orta tabakalar, tekelci olmiyan küçük sanayiciler yani tüm toplum katmanları üzerindeki askeri güce dayanan, zorbaca, kanlı, diktatörlüğüdür. Yukarıda belirttiğimiz bu küçük azınlığın (tekeli para babalarının en irilerinin) faşizme başvurması için işçi sınıfı hareketinin, emekçi halkın bilinçlenmesinin ve mücadelesinin tekelcileri ürktücek boyutlara ulaşması gerekir. Bunun yanında tekelcilerin ekonomik bir çıkmazda olmaları gerekir ki, bunu sıkı bir askeri idare ile emekçi halkın omuzlarına yüklemek için faşizme başvursunlar.

Faşizmin birinci paylaşım savaşının (I. Dünya Savaşı'nın) ardından doğması da buna bağlıdır. Bu dönemde sermaye çoktan tekelleşmiş ve tekelciler bunalıma düşmüştü, öte yandan halkın yükselen mücadelesi ve en önemlisi sosyalist bir ülkenin varlığıydı. 1930'lara gelindiğinde batının dünyayı paylaşmaya çalışan emperyalist ülkelerinin tekelci sermayesi karşısında şöyle bir tablo vardı: Bir yanda sosyalist bir ülke ve onun etkisindeki ilerici halk hareketleri güçlenmekte, öte yandan kapitalist sistemin içinde bulunduğu ekonomik bunalımın derinleşmesi. Bu durumda emperyalist güçlerin tekelcilerin elinde sömürülerini sürdürmenin kârlarını koruyabilmenin ve artırabilmenin tek yolu burjuva demokrasisine son vermek ve faşizme başvurmak olmuştu. Tekelcilerin en gerici, en sömürgeci, en şöven, en saldırgan kesimleri kitlelerin demokratik hak ve özgürlüklerine son vermek, büyük işçi hareketiyle karşılaşmaksızın ücretleri düşürebilmek, işçileri, emekçileri dayanılmaz oranda sömürmek için faşist diktatörlüğe başvurmuşlardır. Böylece 1930'larda Avrupa'da faşizmin zulüm ve savaş dönemi başlamıştır.

Sömürge ve yarı sömürge ülkelerinde uygulanan faşizm örneklerine gelince. Bir kere bu gibi ülkeler ekonomik siyasî ve askeri yönden emperyalizme bağımlı, sömürge ve yarı sömürge ülkelerdir. Tekelleşme süreci ülkenin iç ekonomik koşullarına değil dışa bağımlıdır. Yani bir avuç işbirlikçi söz konusudur. Emperyalist tekelcilerle ülke içerisindeki bir avuç vurguncunun, işbirlikçinin hegemonyası vardır. Bu nedenle ülke içerisinde gelişecek olan bağımsızlık hareketini bastırmak ve emperyalist metropollerin gerek kendi ülkelerinde, gerekse sömürge ve yarı sömürge ülkelerdeki bunalımdan kurtulmak için başvuracağı son çare, son tutunacak

dal olan faşizmin altında, sadece o ülkenin işbirlikçi burjuvazisini aramak yanlış bir tahlil olacaktır. Bu gibi faşist rejimlerin arkasında emperyalizmi ve emperyalist tekelcileri de aramak gerekir. Yukarıda yazılanları örneklemek gerekirse 1973 de Şili'de faşist bir darbe yapıp, ülkede faşizmi egemen kılan Pinochet Cuntasının ardında, Şili'deki bir avuç işbirlikçi faşist generalleri ve en önemlisi ABD emperyalizmini aramamız gerekir. Emperyalist İTT tekelci, Şili'de faşizmin gelmesine direkt olarak katkıda bulunmuştur. 1967 yılında Yunanistan'da faşist Yunan Cuntasının ardında ABD emperyalizmi vardı. Faşist darbenin uygulanmasında CIA'yı görmek hiçte zor değildir. Kısaca söylemek gerekirse sömürge ve yarı sömürge ülkelerde uygulanan faşizm örneklerinin ardında emperyalizm ve emperyalist tekelciler en büyük rolü oynamaktadır. Bu gibi ülkelerdeki faşizmle, emperyalizm arasında direkt bir bağ vardır. Demek ki faşizm eninde sonunda «Burjuvazi» denen patronlar sınıfının en kodaman tekelci kesiminin kanlı bir diktatörlük biçimidir. Peki her zaman için kapitalist ülkelerde faşizm var mıdır? Hayır. Burjuvazinin tekelci kesimleri işçi sınıfı hareketinin önünü alamadıkları ve kârlarını artıramadıklarını aksine gerilediklerini ve zarara girdiklerini gördüklerinde en son çare olarak «Burjuva Demokrasisi»nden vazgeçip, «Demokrasi» oyununu sona erdirip, açık diktatörlük kurmaktan, dışlarını ve gerçek yüzlerini göstermekten çekinmezler. Bu yüzden faşizm burjuva egemenliğinin bir türü, bir biçimi, para babalarının en kodamanlarının sınıf egemenliğinin en son aşamasıdır. **Faşizm bir hükümet biçimi değildir. Bir devlet biçimidir.** Tekelci para babaları kendi egemenliklerini «Barışçı» yöntemlerle sürdürmedikleri, halkın yükselen muhalefetini kıramadıkları zaman en son tutunacak dallardır.

Yukarıda söylenenlerden «eğer halk muhalefeti olmazsa, faşizm gelmez» gibi bir sonuç çıkarılmamalıdır. Aksine başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi katmanlar ne kadar örgütlü ve güçlü bir muhalefet oluşturlarsa, ülkede iktidara doğru tırmanan faşizme kesinlikle geçit verilmez...

Faşizm bir ülkeye ansızın bir gecede gelmez. İktidara gelişi ülkeden ülkeye farklılıklar gösterir. Kimi yerde -ki günümüzde büyük oranda olanaksızdır- kendine büyük bir kitle tabanı edinerek gelir. Kimi yerlerde ise askeri darbelerle gelir. Birincisine Hitler Almanyası ile Mussolini'nin İtalyasını, ikincisine ise yakın geçmişte Şili'deki Pinochet rejimi, 1967'deki askeri Cunta darbesiyle Yunistan'ı yine askeri bir darbe ile Tayland'ı örnek olarak gösterebiliriz.

Evet faşizm her sınıflı toplumda, sömürünün ortadan kaldırılmadığı her burjuva toplumda bir tehlike olarak halkın karşısına gelip dikilir. Sömürücülerin, tekelcilerin en irilerinin sömürülerini sürdürebilmesinin en

son biçimi olan Faşizm burjuva toplum içerisinde ağır, ağır devletin ele geçirilmesi ve niteliğe dönüşmesi ile ülke içerisinde egemen olur. Egemen güçler, büyük parababaları, sömürülerini parlamenter demokrasi ile sürdüremeyeceklerini anladıkları zaman, yani büyük ekonomik çıkmazda oldukları ve işçi sınıfı ile diğer emekçi katmanların mücadelesinin yükseldiği zamanlarda bu yükselen mücadeleden ve içinde bulundukları ekonomik zorluklardan kurtulabilmek için parlamenter demokrasiyi bir tarafa iterek açık baskıcı terörist bir dikta rejimi olan faşizme başvururlar. Bu dönemde grevler yasaklanır ücretler dondurulur fiyatlar artırılır sendikalar dernekler kapatılır veya çok sıkı bir denetim altına alınır. Bazan parlamento feshedilir, seçimler yasaklanır, gösteriler ve yürüyüşler engellenir... Kısaca faşizm işçileri makine başlarında çalışan robotlar, köylülere ise toprak kölesi haline getirmeye çalışır, onlar üzerindeki sömürüyü ağırlaştırır.

Faşizm bir ülkede iktidara geldiğinde tüm emekçiler üzerinde amansızca bir baskı uygular. «Milli devlet güçlü iktidar» teraneleriyle iktidara gelip yarattığı açık teröre dayanan devlet vasıtasıyla, emekçi kitlelerin direnişlerini, en ufak başkaldırıların kanla bastırır. 1935'lerde İspanya'da 2 milyon ölü, sayısız yaralı ve sakat yine aynı dönemlerde Almanyada uyguladığı işkenceler ve Yahudi katliamları, 1973'de Şili'de yurtseverlerin acımasızca katledilmeleri, binlerce kişinin stadyumlara doldurulup işkenceye maruz bırakılmaları, 1967-1974 döneminde Yunanistan Cuntasının uyguladığı işkence ve kırim faşizmin bir ülkede neler yaptığını görmemizde çok açık örneklerdir. Faşizm sınıf sendikacılığını ortadan kaldırır, güdümündeki faşist sendikalara işçileri zorla üye yazdırır. Grevleri, direnişleri, engeller yasaklar. **Faşizmin örgütlü emeğe olan düşmanlığı iktidara geldiğinde sendikalar, kooperatifler, memur, öğrenci ve diğer katmanların örgütlerini kapamakla gösterir...**

Faşizmin iktidarda olduğu bir ülkede işsizlik, pahalılık, sömürü had safhadadır. 1974 yılında yapılan bir istatistiğe göre 1973 yılında Pinochet Cuntası iş başına geldikten sonra işsizlik artmış ve açık işsizler nüfusun %30'unu oluşturmuştur. En temel besin maddesi olan ekmeğin fiyatı 1970-1973 dönemine göre 20 kat daha fazladır...

Faşizm barıştan nefret eder, savaşa tapar. Faşizmde insanlar beşikten mezara savaşçı özelemlerle ve barış düşmanı olarak yetiştirilir. Öte yandan kitleleri afyonlamak, gerçekleri görmelerini engellemek için halkları düşman eden dar kafalı milliyetçilik, yani şövenizm körüklenir. Faşizmin iktidarda olduğu yerlerde tekelcilere yeni sömürü pazarları bulmak için savaş başlatmış, savaşlar körüklenmiştir. Tüm bu propagandalara bağlı olarak silâhlanma artırılır, militarizm körüklenir.

1914 yılında dünyayı yeniden paylaşmak

İZİM

Gerici en şöven kesiminin kanlı diktasıdır

SI VE
BİR
İPER-
ALİZ-
DAN

üzere emperyalist tekeller arasındaki rekabet sonucu l'inci emperyalist paylaşım savaşı başlamıştır. Almanya savaştan yenik ayrıldı. Zaten paylaşım savaşına neden olan yeni yeni pazarlara Almanya'nın sahip olmaması, ekonomik buhranı daha da şiddetlendirdi. Alman işçi sınıfı ve diğer emekçi katmanların bozuk düzene karşı olan mücadelesi ise, kısa dönemde had safhaya ulaşmıştı. Tekelciler için en son çıkar yol FAŞİZM'di. O dönemin sosyal demokratlarının ihaneti ve pasiflikleri de ülkedeki faşist güçlerin çok işine yarıyordu. İşte böylesi bir ortamda, yüce bir kurtarıcı olarak, tekelciler tarafından finanse edilen Hitler ve yandaşları iktidara geldiler.

Faşizmin en tipik örneği olan Alman faşizminde Hitler'i iktidara getirenler, onun Nazi komandolarının ardındaki güçler, en gerici, en şöven, savaşlardan ve ölüm tüccarlığından kâr sağlayan en büyük Alman tekelcileri idi. İtalya'da Musolini'yi iktidara getiren onun kara gömlekli katillerini besleyen büyük tekelciler Fiat otomobil tekelci ve OLIVETTİ'lerdi. Faşizmin ardında, faşizm özlemlerinin ardında tüm ülkelerde kendi varlığını, kârlarını, sömürü ve iktidarını korumaya çalışan tekelciler vardır. Faşizme karşı savaşım, tekelciler, tekelci sermayeye karşı savaşım ile içiçedir.

FAŞİZMİN KİTLE TABANI VE YALANLARI

Faşizm bir ülkede iktidara doğru yürüyen devrim hareketinde olduğu gibi bir takım sınıfsal güçlerden kendine bir kitle tabanı edinmeye çalışır. Bir diğer biçimde söylersek, nasıl ki devrim hareketinde sınıfsal güçlerin bir dizilişi bir mevzilenişi bulunursa faşist hareketlerde de, bu hareketlere katılan ya da öncülük eden sınıfsal güçlerin bir dizilişi mevcuttur. Örneğin Fransız burjuva devriminde, burjuvazi öncü güç köylülük ise yedek güç olarak yerini almıştı. Büyük Ekim sosyalist devriminde ise proletarya öncü güç, köylülük ise yedek güç olarak yerini almıştı. Bu devrimlerin adları da, devrimde yer alan yedek güçlere göre değil öncü güçlere göre adlandırılmış ve tanımlanmışlardır. Örneğin Fransız burjuva devrimi, Ekim Proleter devrimi gibi... Çünkü bu devrimlerin asıl sınıfsal yapısını belirleyen öncü güç olmuştur. Faşist hareketler için de sınıfsal güçlerin bu tür bir diziliş biçimini ele alırsak öncü gücün kapitalist burjuvazi, tekelcilerin en gerici, en bağınaz, en emperyalist unsurları olduğunu görürüz. Faşist hareketlere yedek güç olarak katılan ya da faşizmin kitle tabanını oluşturanlar orta sınıflardır, lümpen proletaryadır. Ancak faşizmin gerçek sınıfsal özünü bu kitle tabanı ile açıklamak gerektiği anlamına gelmez. Çünkü önemli olan faşizmin başını kimin çektiğidir, kimin öncülük yaptığıdır, hangi sınıfların bu harekete sınıfsal damgalarını bastıklarıdır...

Faşizmin başını çekenin orta sınıflar değil bizzat tekelcilerin en irilerinin en saldırganlarının, en gericilerinin olduğunu saptadığımız halde, orta sınıfların ve diğer katmanların bu hareket içindeki yeri nedir?

Orta sınıfların, gerek devrim, gerekse faşist hareketlerde yer alışları karmaşık bir süreçtir.

Bir kez orta sınıflar burjuvazi ile proletarya arasındaki sınıf kavgasının temel un-

surları değildir. Bu nedenle bir devrim ya da faşist hareketin öncü gücü değil ancak ve ancak yedek güçleri olabilirler.

İkincisi orta sınıflar, hem sermayeye ve hem de emeğe dönük karakterleri ile iki kamp arasında sürekli bir bocalama halindedirler.

İşçi sınıfı ve siyasal örgütü orta sınıfların faşist hareketlerde yer almaması için bütün gücünü harcadığı gibi burjuvazi de bu sınıfların devrim saflarına katılmasını engellemek ve kendi saflarına çekmek için her çareye başvurur. Bu çarelerden biri de faşizmin demagojisidir, yalanlarıdır. Büyük devrimci Dimitrof şöyle der «Faşizm'n kit'ileri etkilediği kaynak nedir? Faşizm kitleleri çekebilir çünkü demagoji yoluyla onların en acil ihtiyaçlarına ve isteklerine seslenir. Faşizm kitlelerin özünde kökleşmiş önyargılarını alevlendirmekle kalmaz onların duygularına, adalet anlayışlarına ve hatta bazan devrimci geleneklerine el atar. Alman faşistleri-büyük burjuvazinin bu uşakları ve sosyalizmin düşmanları- neden kendilerini kitlelere «sosyalist» olarak tanıtır? Neden yönetimi ellerine geçirdiklerinde «devrim» yaptık derler? Çünkü Alman emekçilerinin yüreklerinde devrime olan inancı ve sosyalizme yönelme isteğini sömürürler de ondan.» Aynı şeyi Türkiye'de ve Kıbrıs'taki faşistlerde de olanca açıklığı ile görebiliriz. Türkiye ve Kıbrıs'taki faşistler de kuracakları düzenin «milliyetçi toplumcu» diğer adı ile nasyonal sosyalist bir düzen olacağını ve bunu kendilerine özgü bir devrim yoluyla gerçekleştireceklerini söyleyerek Türkiye ve Kıbrıs emekçilerinin yüreklerindeki devrime olan inancı ve sosyalizme yönelme isteğini sömürmektedirler.

Öte yandan faşizm kitleleri en sınırsız bir biçimde sömürür. Ancak onlara en ustaca anti-kapitalist demagojilerle yaklaşırlar. Bunu başarmak için de emekçilerin yirtici burjuvaziye, bankalara, tekelci sermaye patronlarına karşı beslediği kinden yararlanır ve ortaya atıldığı zaman siyasal olgunluğa erişmemiş kitleleri kandıran sloganlar kullanır. Bu sloganların örnekleri: Almanya'da «genel refah bireyin refahından daha eşsizdir» İtalya'da «devlet biçimimiz kapitalist değil anonimdir.» Japonya'da «sömürsüz Japonya için» ABD'de «zenginliği paylaşalım.» İşte yukarıdakilerden çok az bir değişiklik ile aynı tür sloganlar Kıbrıs ve Türkiye'de de kullanılmaktadır. Faşistlerin kullandıkları bu sloganları şöyle sıralayabiliriz: «İş, ekmek, hürriyet, milliyetçi hareket» «İşçi fabrikaya ortak», «İstiklâl kadar savaş.»

Faşizm insanları en yozlaşmış ve en sömürücü unsurların merhametine terk etmekle birlikte, onların karşısına dürüst ve yozlaşmamış bir hükümet isteği ile çıkar. Burjuva demokratik hükümetlerde kitlelerin derin hayal kırıklığına uğradıklarını ileri sürerek, yozlaşmayı, iki yüzlülükle yerden yere vurur. Faşizm burjuva hükümetlerine yönelttiği hücumların şiddeti ve eski burjuva partilerine karşı takındığı uzlaşmaz tutum sayesinde kitleleri etkiler. Günümüzde Türkiye'deki faşistler de bir yandan dürüst ve yozlaşmamış bir ülkücüler kadrosuna dayalı hükümetten söz ederlerken, aynı zamanda bünyelerinde beyaz zehir kaçakçılığını yürüten, adam öldürmekle görevli kişileri de

barındırırlar. Kıbrıs'ta ise faşistler dürüst iktidar teraneleri ile Nejat KONUK hükümetini birtakım zoraki tedbirler almaya çağırırlar. Böylece hem Konuk hükümetinin bir burjuva hükümeti olduğunu kitlelerden gizlemek ve bu burjuva hükümetinin sola açık olduğunu iddia ederek faşizmin demagojisini yapmak tadırlar.

Faşizmin demagojileri bunlarla da bitmiyor: Faşizm gençliğe umutlu bir gelecek vaad eder, ama onları kampların ve sonu gelmez askeri eğitimlerin kucağına, korkunç bir savaşa, ölüme iter. Faşizm işçilere adil ücret vaad eder, ama gerçekte onları daha da yoksullaştırır. Grev haklarını yok eder. Faşizm köylülere toprak vereceğini iddia eder ama gerçekte onları bir avuç toprak ağasının dışında tekelcilerin ve faşist devlet mekanizmasının köleleri yapar. İşte faşizm bu temel üzerinde birtakım ülkelerde toplumsal demagoji maskesi altında buhranın yerinden oynattığı küçük burjuva kitlesinin ve hatta proletaryanın en geri tabakalarının da desteğini alarak iktidara gelir. Ancak bilinmesi gereken en önemli gerçek eğer bu güçler, faşizmin gerçek sınıfsal niteliğini ve gerçek yapısını kavrayabilselerdi faşizmi asla desteklemeyeceklerdi olgusudur.

NE YAPMALI?

Tekelci sermayenin en gerici, en şöven, en kanlı, en saldırgan kesimlerinin açık diktatörlüğü olan faşizm kaçınılmaz mıdır? Önlenemez mi?

Faşizm, ilerici, demokrat güçleri işçi sınıfının dağınık ve bölünmüş olarak bulduğu yerlerde tehlike olur. Toplumda solda ve ilerici görünen sosyal demokrat kesimler, faşizm tehdidi karşısında, işçi sınıfının partisi ile güçbirliğine yanaşmazlarsa «nasıl olsa bize dokunmaz» diye güçbirliğini reddederlerse faşizm tehlikesi artar. Öte yandan kitleler örgütlenmemişse, faşizme karşı kitle gücü sağlanmamışsa, faşizm tırmanması için elverişli ortam bulur. Faşizmin ilk adımları engellenmezse, ikinci, üçüncü adımlarında engellenmesi çok daha güçtür. Önce faşizmin yenilmez olmadığı, tekelci sermayenin egemen olduğu bir toplumda faşizmin «kader» olduğu yanlış görüşü kırılmalıdır.

Faşizmin önce geriletilmesi ve inine tıkmaması, sonra da parçası olduğu emperyalist kapitalist sömürü düzeni ile birlikte tarihin çöp tenekesine atılması, yani kesinlikle yenilmesi tüm demokratik güçlerin işçi sınıfı öncülüğündeki savaşımı ile mümkündür. Ama faşizmle savaşım sadece işçi sınıfının değil tekelci sermaye egemenliği altında inliyen tüm emekçi kesimlerin ortak savaşımıdır. Faşizmin geriletilmesi ve kesin yenilgisi ancak işçi sınıfına yoksul ve orta köylülerin tekelci sermaye egemenliği altında inliyen orta katmanların, aydınların, gençliğin sağlam güçbirliğinin ve DEMOKRASİ CEPHE'sinin örgütlenmesiyle mümkündür.

Faşizm toplumdaki demokrasi güçlerinin birliğinin sağlam ittifakının sağlanması ve etkin bir kitle savaşımı ile geriletilir. Ama sermaye düzeni sürdükçe, faşizmin bir yerde ezilirken bir başka yerde hortlaması olasılığı hep vardır. Çünkü faşizm emperyalizm çağında, tekelci sermayenin iktidar biçimlerinden biridir. Dolayısıyla kapitalizmin tekelci aşamasının ürünü olan faşizm ancak kapitalist sömürünün ortadan kalktığı «sosyalizmde» kesin olarak yenilebilir.

1